

Adéu siau Pare Ignasi Salvat

Dv, 24/06/2011 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Pare Ignasi Salvat, adéu siau! Ens ha sorprès la teva mort aquest matí de Sant Joan. Però només podem estar agraïts per haver-te conegut i per tot el que hem après de tu al llarg de tots aquests anys que hem compartit en l'Església, en la vida i en l'amistat. En aquests moments de sorpresa i de comiat, no vull deixar de recordar de tu quatre coses ben "carinyoses".

La primera, la teva generositat a l'hora de donar la cara davant dels mitjans de comunicació quan se't sol·licitava per qualsevol programa. Mai vas defugir la polèmica o el conflicte. Ni et vas amagar quan les coses pintaven malament. Amb el teu bon tarannà afrontaves -amb moderació i seny- fos el que fos. Moltes vegades ens hi vam trobar plegats i et feies escoltar, sempre explicant bé les coses i fent-nos-les entendre, sense escarafalls, sense defensar l'indefensable... amb bon humor... amb cintura... demanat perdó per les coses mal fetes o no prou encertades o prou ponderades... I també ens escoltaves i ens felicitaves si ho fèiem bé... Et declaraves ser un seguidor nostre... Sempre vas participar en les sessions i cicles d'estudi que tractaven sobre els Mitjans de Comunicació. No cal que et digui que -en tot això- et trobarem a faltar. I molt, perquè no pinten bons moments...

La segona és la teva passió pel cinema. Ens vas fer estimar el cinema i pràcticament ens vas ensenyar a llegir-lo. Sí, el cinema s'ha d'aprendre a llegir-lo, a interpretar-lo. Ara no em facis dir si eren millor les pel·lícules que anàvem a veure o les estones que -després- passàvem parlant-ne. És tot un món que tu vas descobrir a Roma, a la "cità" del cinema. I tant que en vas aprendre! Com t'apassionaves amb el relat cinematogràfic! Amb allò que no es veia amb facilitat o que només s'intuïa.

La tercera va ser el teu mestratge en el camp de la Moral i del Dret Canònic. No vas ser professor nostre (en aquells moments), però en qualsevol dilema moral o ètic sempre et feies escoltar. Gairebé amb bisturí separaves els problemes bioètics i, amb rigor, potser no et decantaves per cap, però els deixaves tots oberts sobre la taula, amb els seus "pros" i "contres". Això és ensenyar! En el camp del Dret Canònic no només ensenyaves sinó que des de fa temps estaves al Tribunal Eclesiàstic davant d'una infinitat de casos de matrimonis que en la forma i en els fons, molts d'ells, no ho havien estat mai, o no ho haurien d'haver estat.

Ah! I la quarta. Eres jesuïta. Company dels teus companys de companyia (no és un embarbussament, per a tu era una realitat). Provincial, fundador de Cristianisme i Justícia, a ESADE, al Casal Llorens, a Sant Cugat, a... Sempre "amb un peu a l'estrep", com us volia sant Ignasi, el sant del teu nom.

I encara em deixaria moltes coses que vam compartir, amb passió, com tot. El CPM (Centre de Preparació al Matrimoni), la pastoral universitària, la informació i l'oficina de premsa dels jesuïtes...

Adéu siau Ignasi i, des del cel, dóna'ns un cop de mà en aquests temps difícils!